

Spindulys

ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS
NUO 2018 M. SAUSIO MĖN.
2023 M. GEGUŽĖS MĖN. NR. 3 (016)

ŠIAME NUMERYJE:

- 📖 UTA – kokie pokyčiai mūsų laukia
- 📖 Ar skaito devintokai?
- 📖 Gimnazijos mokiniai ir elektroninės cigaretės
- 📖 Mados verpetai gimnazijos erdvėje

97 LAIDAI NUSKAMBĖJO PASKUTINIS SKAMBUTIS

Mokslo metai jau baigiasi. Nuskambėjo Paskutinis skambutis, kviesdamas abiturientus į kitą gyvenimo etapą. Gaila, kad mūsų mokyklą palieka jau 97-oji nuostabi abiturientų laida. Ketveri metai prabėgo labai greitai, jie buvo kupini įvairių įvykių, nuotykių, nuostabių ir įsimintinų atsitikimų. Taigi, jaunieji mokyklos žurnalistai nusprendė pakalbinti dvyliktokus, jų klasės vadovus bei tėvus. Tikimės, kad bus įdomu.

IV A KLASĖS AUKLĖTOJAS SAULIUS AMBRAZAITIS

Pamenu kelionę į Šilinę, Medaus slėnį su kitomis klasėmis. Rengėme muzikinį vakarą, vyko naktinis žygis. Per ketverius metus apsilankėme keliuose muziejuose. Manau, kiekvienas žmogus turi apsilankyti tokiose vietose. Skaudu, kad ne visi dalyvavo organizuojamuose renginiuose, tačiau mes buvome stipri bendruomenė.

Savo auklėtiniams linkiu surasti gyvenimo kelią, juo eiti, atrasti kilnų tikslą.

IV C KLASĖS AUKLĖTOJA BIRUTĖ GENIENĖ

Labai džiaugiuosi, kad sutikau auklėtinius savo gyvenimo kelyje. Manau, logiška, kad 12 metų darbas vertinamas egzaminais, tačiau norisi nuraminti ir palinkėti savo auklėtiniams

ne tik sėkmingai išlaikyti brandos egzaminus, atrasti mylimą profesiją, bet ir būti geriems žmonėms.

Kai 9-11 klasių mokiniai mokėsi nuotoliniu būdu, o abiturientams pamokas vedėme gyvai mokykloje, švenčiau savo gimtadienį. Pamokos metu suskambo telefonas. Nepažįstamas balsas pasiteiravo mano vardo, pranešė, kad turiu atsiimti siuntinį. Nesupratau, kas įvyko. Juk nieko nebuvo užsisakiusi, tačiau balsas prašė, kad atečiau prie gimnazijos durų. Nusileidau laiptais, o apačioje stovėjo kurjeris su didžiausia puokšte gėlių. Mano auklėtiniai, tuomet devintokai, pasveikino mane. Apsiverkiau, todėl pamokos vesti toliau negalėjau. Taip pat galiu prisiminti

įvykį, kai mano auklėtiniai nakvojo mano sodyboje šalia Nemuno kranto. Nerimavau, kad naktį kas nors nesugalvotų išsimaudyti, todėl visą naktį budėjau pakrantėje. Auklėtiniai mane nustebino:

visi ramiai miegojo, niekas nesugalvojo iškirsti kvailysčių.

Mano klasė labai miela, nuoširdi. Linkiu tokiems ir išlikti!

IV E KLASĖS AUKLĖTOJA IRMANTA VALOŠINIENĖ

Įsimintiniausias įvykis buvo, kai kartu su kitomis klasėmis vyko į Medaus slėnį. Vienas jautrus epizodas šioje kelionėje parodė, koks nesugadintas, nuoširdus ir tikras gali būti šiandienos jaunas žmogus.

Kitas epizodas – „Dovana vietoj kiaulės“... Mano auklėtiniai supras, apie ką aš kalbu.

Mano auklėjamoji klasė išsiskyrė savo stipriu individualizmu. Visada visi turėjo savo nuomonę, todėl buvo sunku sutarti dėl įvairių kelionių ar renginių.

Laikant egzaminus savo auklėtiniams norėčiau palinkėti susikaupimo, drąsos, o gyvenimo kely – būti geriems žmonėms.

Nukelta į 2 puslapį

Atkelta iš 1 puslapio

IV D KLASĖS MOKINĖ MONIKA DOBILAITĖ

Atmintyje
amžiams išliks
prisiminimai apie
lietuvių kalbos ir
literatūros pamokas,
kuriose niekad
nestinga juoko, geros
nuotaikos.

Natūralu, kad
šiuo laikotarpiu kyla
daug streso. Manau, su
juo susidoroti nereikia,
nes kituose gyvenimo
etapuose jo bus tik
daugiau.

Mokslo

draugams palinkėčiau

įsiklausyti į save ir nebijoti klysti. Gimnazijai ir mokytojams
norėčiau palinkėti suprasti, kad mokinius išleidžia ne tik į studijų
programą, bet ir į platųjį pasaulį.

IV B KLASĖS MOKINĖ MIGLĖ ŠAŠYTĖ

Įsimintiniausias momentas buvo tuomet, kai 9 klasėje per
technologijų pamoką inscenizavome piršto nusipjovimą.

Pasiilgsiu pokalbių su bendraamžiais, linksmų akimirų,
kai bėgdavome iš pamokų ar krėsdavome kitokias išdaigas,
tačiau labiausiai gaila palikti auklėtoją Liną Klijųną, kuris
pirmojo mūsų susitikimo metu pasakė, kad 4 metai prabėgs labai
greitai. Tuomet buvo sunku tuo patikėti, tačiau, deja, bet tai
išsipildė.

Bendramoksliams linkiu padaryti tai, ko neišdrįso per 4
metus. Mokytojams norėčiau palinkėti kantrybės, stiprybės, o
gimnazijai – gyvuoti dar labai ilgai!

IV D KLASĖS MOKINĖS MEDOS MAMA INETA KVIETKIENĖ

Šie vaikai tarsi maži upeliai: vieni sraunesni, kiti ramesni.
Tad linkiu kiekvienam upeliui surasti savo upę, kuria galėtų
ramiai, išdidžiai tekėti visą gyvenimą, kaip teka mūsų visų upių
tėvas Nemunas.

Gimnazijai linkiu turėti daug išmintingų ir smalsių
mokinių. Mokytojams linkiu būti tarsi orkestro dirigentams, nes
jiems reikia viską aptarti, išgirsti, sustyguoti bei paruošti
mokinius viskam.

Na, o tėvai visada džiaugiasi, kai jų vaikai kažko ieško, kažką
daro. Svarbu, kad tik tekėtų, čiurlentų ir džiaugtųsi gyvenimu.

*Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio nariai
Gabija Petravičiūtė, Titas Šepetis*

UTA – KOKIE POKYČIAI MŪSŲ LAUKIA

UTA – atnaujintas ugdymo turinys. Tai reiškia, kad šių
metų rugsėjį laukia permainos – I ir III gimnazijos klasėse bus
pradėtos diegti atnaujintos ugdymo turinio programos. Kodėl
atnaujintos? Esamų programų neatitiktis tarp dabartinio turinio ir
ateities poreikių, ugdymo turinys neužtikrina socialinio
teisingumo, perkrautas dalykų turinio mokymas, neefektyvus
ugdymo turinio įgyvendinimas – trūksta mokyme lankstumo. II
ir IV gimnazijos klasėse tokie pat pokyčiai planuojami nuo 2024-
ųjų metų.

Klasėse, kuriose bus dirbama pagal UTA, mokiniai
mokysis naujų dalykų. Pavyzdžiui, III klasių mokiniai galės
rinktis mokytis astronomiją, ekonomiką ir verslumą, filosofiją,
inžinerinių technologijų dalykus ir t.t. Didėja matematikos ir
lietuvių kalbos ir literatūros pamokų skaičius. Fizinis ugdymas
tampa privalomas ir jam skiriamos 3 pamokos per savaitę. Nauja
ir tai, kad iš visų pasirinktų privalomų ir privalomai pasirenkamų
dalykų III klasės mokinys turės laikyti tarpines patikras.

Naujuosiuose ugdymo planuose nauja ir tai, kad socialinė
pilietinė veikla tampa
privaloma visiems
mokiniais. Siekiama per
praktinę socialinę-pilietinę
veiklą ugdyti socialines-
pilietines nuostatas ir
kompetencijas, tapti
aktyviais, informuotais ir
atsakingais piliečiais.

Taip pat numatyta,
kad Šaulių sąjunga
devintokams organizuos
tris privalomas praktinio
pilietiško ir gynybos
įgūdžių formavimo dienas
per metus. Nuo 2024 metų
rudens siekiama, kad
kiekvienas devintokas
turėtų galimybę dalyvauti
šiuose mokymuose.

Naujienos laukia ir
brandos egzaminų
sistemoje. Nuo 2024 m.

nebelieka mokyklinių egzaminų, lietuvių kalbos ir literatūros ir
matematikos brandos egzaminus laikys pagal mokymosi kursą
(A arba B), siūlomi trys nauji brandos egzaminai: ekonomika ir
verslumas, filosofija ir inžinerinės technologijos. Kaip ir iki šiol,
kitąmet vidurinis išsilavinimas bus įgyjamas baigus vidurinio
ugdymo programą ir išlaikius du valstybinius brandos
egzaminus: lietuvių kalbos ir literatūros ir mokinio pasirinktą
brandos egzaminą. Norint stoti į Lietuvos aukštąsias mokyklas,
reikės būti išlaikius ne mažiau kaip tris valstybinius brandos
egzaminus: lietuvių kalbos ir literatūros, matematikos ir vieną
pasirinktą. Stojantiesiems į menų studijų kryptį grupės studijas
pakaks dviejų valstybinių brandos egzaminų, matematikos
egzaminas jiems neprivalomas.

Šiuo metu gimnazijoje antrų klasių mokiniai jau renkasi
dalykus, kurių mokysis ateinančius dvejus metus.

*Parengė direktoriaus pavaduotoja ugdymui
Ona Enčerienė*

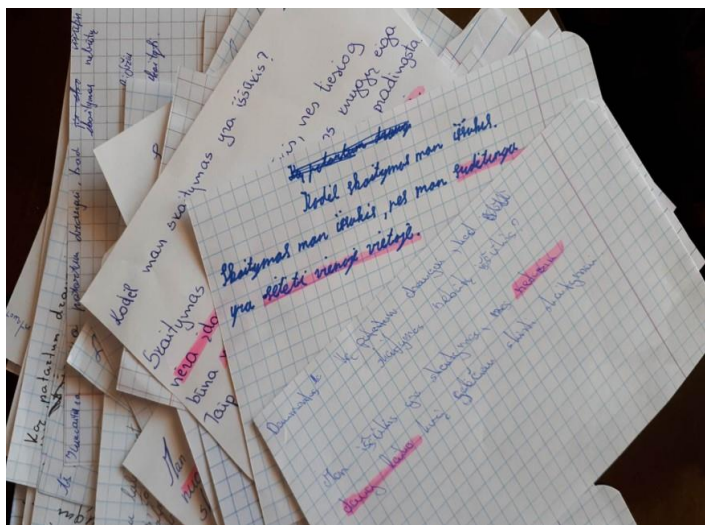
AR SKAITO DEVINTOKAI?

„Labai norėčiau šį tekstą pradėti džiaugsmingai: mano mokiniai skaito, skaito daug, jiems patinka skaityti, užauginsiu 68 gerus skaitytojus... Tačiau rugsėjo mėnesį, kai paprasčiau papasakoti, ką įdomaus per vasarą perskaitė, į viršų pakilo nelabai daug rankų“,- teigia gimnazijos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Violeta Greičiūnienė. - „Visada svajoju, kad mokiniai skaitytų (pati labai mėgstu), kad nebūtų tokių, kurie didžiulius neperskaitę nė vienos knygos, norėjau, kad prieitų ir paklaustų: „Mokytoja, ar skaitėte... Įdomi knyga!“ Ne tik svajoju, bet ir mėginu patraukti mokinius prie knygos.“

Paklausus mokinių, kodėl jiems skaitymas tampa tikru iššūkiu, jie pateikė ne vieną argumentą. Vieni mokiniai sako, jog šiais laikais knygas iškeičia į telefonus arba kompiuterius, kad yra priklausomi nuo išmaniųjų įrenginių. Kiti teigia, kad neturi laiko skaityti, sunku rasti įtraukiančių knygų, nėra įdomių knygų ar kad siūžetas nuspėjamas.

Atsižvelgiant į didžiąją dalį atsakymų, galima daryti išvadą, jog mūsų mokyklos mokiniams skaitymas tampa iššūkiu, nes jiems sunku sukonzcentruoti dėmesį, jie iškeičia knygas į veiklas, kurios reikalauja mažiau atidumo ar įsitraukimo.

Kaip šią problemą išspręsti paklausėme pačių mokinių: **ką patartum draugui, kad skaitymas nebūtų iššūkis?**

Skaitytys knygas gimnazistai negailėjo patarimų: užsibrėžk tikslą, pavyzdžiui, perskaityti kažkiek puslapių kasdien, rinkdamasis knygą gali paskaityti internete atsiliepimų, galima rinktis patrauklią knygą pagal anotaciją jos gale bei viršelį, o gal susirask įdomią temą ir pagal ją pasirink knygą.

Skaitymo įpročio kūrimas gali būti iššūkis, tačiau mes siūlome keletą strategijų, kurios gali padėti šį įprotį ugdyti:

Visų pirma, raskite temą, kuri domina: rasti knygą, kuri atitinka jūsų interesus ir pomėgius, gali padidinti norą skaityti. Jei skaitysite apie temą, kuri jums svarbi ir įdomi, tai bus motyvacija tęsti skaitymą.

Sumažinkite blaškymąsi: raskite ramią ir patogią vietą skaityti, kurioje nebūsime lengvai atitraukti nuo knygos. Įjunkite telefone tylųjį režimą arba laikykite jį kitame kambaryje, kad išvengtumėte trikdžių. Sukurkite ramią skaitymo aplinką, leidžiančią susikaupti.

Stebėkite savo pažangą: veskite skaitymo žurnalą arba naudokite skaitymo stebėjimo programą, kad stebėtumėte skaitymo eigą. Galėjimas matyti savo pasiekimus ir perskaitytas knygas gali motyvuoti ir teikti patitenkinimą.

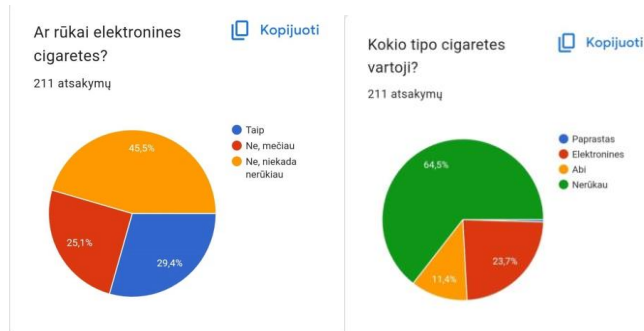
Atminkite, kad įpročio formavimas reikalauja laiko ir pastangų. Būkite kantrūs ir šveskite pažangą, kurią padarėte skaitymo kelyje. Smagus skaitymo!

*Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelis narė
Monika Dobilaite*

GIMNAZIJOS MOKINIAI IR ELEKTRONINĖS CIGARETĖS

Turbūt jau nieko nenustebintų faktas, jog mokinių, vartojančių elektronines cigaretes, gretos vis didėja. Jaunuoliai nesikuklina jų vartoti net ir mokyklos teritorijoje. Ne išimtis ir mūsų gimnazijos bendruomenės jaunimas.

Remiantis atliktos anoniminės apklausos, kurioje dalyvavo gimnazistai, duomenimis, galima teigti, jog daugiau nei ketvirtadalis apklaustųjų vartoja elektronines cigaretes (29,4 %), tačiau džiugu, jog yra ir mokinių, kurie metė rūkyti šias cigaretes (25,1 %) ir prisideda prie nerūkančiųjų gretų, sudarančių beveik pusę apklaustųjų (45,5 %). Taip pat tarp mokinių yra rūkančių ne tik elektronines, bet ir paprastas cigaretes (11,4%).

Priklausomybė, įprotis, noras numalšinti stresą, siekis pritapti prie draugų – pagrindinės priežastys, paskatinančios gimnazistus pradėti rūkyti. Tačiau tarp apklaustųjų yra ir tokių, kurie rūko, nes jiems patinka jų poveikis, „faina“, o kai kuriuos vilioja ir cigarečių skonis, jų įvairovė. Tiesa, yra ir manančių, jog rūkydami elektronines cigaretes jaučiasi esą „kietesni“. Nors, remiantis daugumos visuotinių tyrimų duomenimis, prie priežasčių būtų galima priskirti ir artimos aplinkos įtaką – gimnazijos mokiniai šios priežasties nenurodo, nors daugiau nei pusės apklaustųjų (51,2 %) artimos aplinkos rate yra rūkančių. Verta paminėti ir tai, jog net didžiosios dalies mokinių (19,9 %) artimieji žino, kad jie rūko, deja, nemažas slepiančių nuo artimųjų šią veiklą skaičius (16,1 %).

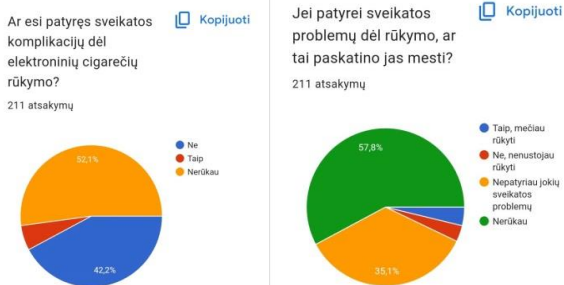

Yra žinoma, kad elektroninių cigarečių vartojimas gali sukelti daugybę sveikatos sutrikimų. Lietuvos žiniasklaidoje galima išvysti straipsnių apie elektroninėmis cigaretėmis apsinaudijusius paauglius, mokinius.

Nukelta į 4 puslapį

Atkelta iš 3 puslapio

Laimė, jog dauguma mūsų gimnazijos rūkalių, dalyvavusių apklausoje (42,2 %) nepatyrė jokių sveikatos sutrikimų dėl rūkymo, tačiau yra ir nukentėjusių (5,7 %). Be to, patirti rūkymo sukelti sveikatos sutrikimai tik mažą dalį apklaustųjų paskatino jas mesti (3,8 %).

Džiugu tai, jog dauguma mūsų gimnazijos mokinių (82,9 %) tvirtina, kad žmogaus sveikatai kenkia paprastos ir elektroninės cigaretės. Tiesa, mažiausia apklaustų mokinių dalis (4,3 %) mano, kad kenkia tik paprastos cigaretės, bet ne elektroninės. Tačiau pribloškia tai, jog 12,8 % apklausos dalyvių jokio pavojingo cigarečių rūkymo poveikio žmogaus sveikatai neįžvelgia.

Pasak gimnazijoje dirbančių socialinių pedagogių Dalės Eidokaitienės ir Ingos Pranskaitienės, situacija dėl rūkymo kelia nerimą kaip ir visoje Lietuvoje: gimnazijoje rūkančių mokinių vis daugėja, o kiek iš viso yra tokių jaunuolių, suskaičiuoti yra neįmanoma. Dalė Eidokaitienė teigia: „Šiais mokslo metais užfiksuočiau elektroninių cigarečių rūkymų atvejų nežymiai padaugėjo.“ Daugiausia rūkančių mokinių yra užtikinama gimnazijos viduje, bet, anot Ingos Pranskaitienės, susirinkusių parūkyti mokinių kiekis priklauso nuo sezoniškumo: šaltuoju žiemos metu daugiau renkasi mokyklos tualetus, o gerėjant orams, šiltuoju metu gimnazistai mokyklos vidų iškeičia į lauko teritoriją. Be to, gimnazijos rūbinė, ypač šios patalpos vietos, kurių neužfiksuoja stebėjimo kameros, – yra taip pat daugybės rūkalių traukos vieta. Pastebima, jog daugiau rūkančių mokinių užtikinama pertraukų, o ne pamokų metu. Pasak Dalės Eidokaitienės, mokyklos vietų tikrinimas, ar jose yra rūkančių, yra viena iš prevencinių priemonių, kuri pasiteisina, bei Inga Pranskaitienė jai antrindama teigia, jog taip pat turėtų būti taikomos ir kitos prevencinės priemonės šiai problemai sustabdyti, bet, svarbiausia, viskas priklauso nuo paties jaunuolio sąmoningumo.

„Linkiu gimnazistams būti sąmoningesniems ir savo pasirinkimais nekenkti sau“, – sako gimnazijos socialinė pedagogė Dalė Eidokaitienė.

Svarbu paminėti, jog Jurbarko Švietimo centro pedagoginės psichologinės tarnybos socialinė pedagogė Inga Pranskaitienė organizuoja konferenciją birželio 6 d., kurioje dalyvaus svečiai iš narkotikų departamento, mokyklų vadovai bei bus aptariama ši rūkymo problema ir būdai, kaip su ja kovoti.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Daina Povilaitytė

MADOS VERPETAI GIMNAZIJOS ERDVĖJE

Mada (pranc. mode iš lot. modus 'matas, būdas, taisyklė, paprotys, forma, apribojimas') – tai tam tikru laiku visuomenėje vyraujantis stilius (drabužių, papuošalų, kitų aksesuarų, architektūros, maisto, literatūros kūrinių ir kt.), periodiškai pasikartojantis su tam tikrais pasikeitimais ir patobulinimais. Toks apibrėžimas tikriausiai gan neblogai apibūdina neatsiejamą mūsų pasaulio dalį – madą. Tačiau galbūt ne vienas sutiks, kad mada yra kur kas daugiau nei tam tikru metu vyraujantis stilius. Tai būdas išreikšti save, parodyti savo savitumą, išskirtinumą, atkreipti pasaulio dėmesį į tam tikras problemas, o gal kaip tik į gerus dalykus. Kai kuriems žmonėms rūbai, aksesuarai yra gyvenimas, aistra, kitiems tai tiesiog daiktai. Bet ką gi mada ir stilius reiškia mūsų gimnazistams, kurie savo stiliumi išsiskiria iš minios? Galbūt jie to ir siekia, o gal tai saviraiškos būdas? Pakalbino keletą savo aprangos deriniais pritraukiančių akį mokinių, kad sužinotume jų nuomonę.

Koks požiūris į madą ja besidominčių mokinių? Šis klausimas užduotas stilingoms gimnazistėms – II E klasės mokiniai Neringa Riaukaitei ir IV D klasės mokiniai, jaunųjų žurnalistų būrelio narių Ugnei Kuniauskaitei.

„Mano požiūris į madą dažnai akcentuojamas ekologija, aukštąja mada (house couture), nes šie dalykai labai paveikia mūsų esamą mados tendencijas bei pasaulį. Į madą

žvelgiu išties iš aukštai, nes mes kiekvieną dieną rengiamės, ir tai, kaip atrodome, kokiais drabužiais apsirengiame, dažnai atvaizduoja mūsų vidų, būseną, jausmus, mąstyseną“, – savo požiūrį išsako Neringa (nuotraukoje Neringa).

Nukelta į 5 puslapį

Atkelta iš 4 puslapio MADOS VERPETAJ GIMNAZIJO ERDVĖJE

O Ugnė (nuotraukoje Ugnė) atsako taip: „Mada suvokiama kaip galimybę išreikšti viduje glūdinčias fantazijas ir idėjas realiaja, o gal ir materialiaja forma. Taip žmogus tam tikra prasme labiau atveria save kitų asmenų akims.“

Žinoma, kad stiliaus rūšių yra iš ties nemažai, tai ir sportinis, pankiškas, klasikinis, gatvės, bohemiškas, taip pat stilius gali būti mišrus. Štai vienas iš kūrybinės grupės „Pogrindis“ atstovų Eivis Kazlauskas (IV E kl.), nuolat išsiskiriantis savo aprangos deriniais, sako: „Net nežinau, kaip savo stilių reikėtų įvardinti, gal

siek tiek elementų iš ankstyvų 2000-ųjų arba „Fashion forward“ detalių.“ Kita dvilyktokė Ugnė savo stilių galėtų apibūdinti taip: „Šių laikų tendencijos susipynusios su ankstesnių dešimtmečių bruožais.“ Ji taip pat priduria, kad labiausiai žavisi praėjusių dešimtmečių stiliumi ir tai yra jos didžiausia inspiracija bei išsako mintį, jog nūdienos mada jai atrodo be charakterio, tuščia. O dešimtokė Liucija Lukošūtė (II C kl.), laimėjusi šių metų I-II klasių tradiciniame gimnazijos renginyje „MOKYKLOS GARBĖ'22“ metų stiliaus nominaciją, sako, jog savo aprangos stiliui pavadinimo neturi, nes jis nuolat keičiasi, o ir apskritai mergina yra gana prieš pavadinimus menui. Kita dešimtokė Neringa savo stilių įvardina kaip eklektišką su gotikos elementais.

Žinoma, buvo įdomu sužinoti, ar gimnazistai visada domėjosi mada, vis stengėsi tobulinti savo stilių. Galbūt išskirtinė apranga jiems buvo būdas išsiskirti iš minios? Štai Eivis teigia, jog mada labiau domėtis pradėjo nuo devintos klasės, o Ugnė nuo vienuoliktos. Liucija taip pat mada nesidomėjo visada: „Tai yra mano naujesnis interesas, kuris prasidėjo maždaug prieš trejus metus“, – sako ji, kitą bendraamžę Neringą mada ėmė dominti 14-15 metų. Eivis ir Liucija sako, kad jų tikslas nėra išsiskirti iš minios, Liucijai tai hobis, ji norinti, kad jos išvaizda atitiktų ją, o planuoti aprangą, pasak gimnazistės, yra mėgstamiausia dienos dalis. Abiturientas Eivis taip pat sako, kad jo stilius jam yra kaip savirealizacijos būdas. Neringa pastebi, kad išsiskyrimas iš minios savo stiliumi yra netyčinis, tai pavyksta neplanuojant. O Ugnė sako:

„Faktas, kad kiekvienam rūpi kitų individų požiūris, stiekiam sužavėti, gauti komplimentų. Bet man pagrindinė priežastis yra tai, kad tai suteikia pasitikėjimo savimi.“

Gimnazistų buvo paklausta, iš kur jie semiasi idėjų naujiems aprangos deriniams. Dvilyktokas atsako, jog įkvėpimo dažniausiai ieško „Pinterest“ programėlėje, žurnaluose. Liucija teigia: „Mane

įkvėpia mano draugai, žinoma, naujausias mados ir ypač kiti mada besidomintys žmonės – menininkai, muzikantai.“

Galima pastebėti ir tai, kad šie gimnazistai įkvėpimo savajam stiliui semiasi ir iš ankstesnių laikų. Čia Eivis (nuotraukoje Eivis) dar priduria, jog rūbų ieško ir padėvėtų drabužių

parduotuvėse bei stengiasi juos suderinti su jau turimu garderobu, Ugnė taip pat pamini, kad visko ieško tokio tipo parduotuvėse. Ir iš tiesų pastebime, kad šiais laikais požiūris į dėvėtų rūbų parduotuves nebėra toks, koks buvo seniau, ir žmonės vis dažniau ieško čia rūbų, taip stengdamiesi kurti savo stilių, kas yra kur kas draugiškesnis gamtai elgesys, nei pirkti rūbus greitosios mados parduotuvėse.

Kadangi šie gimnazistai yra ir nepaprastai kūrybiški žmonės, tad buvo įdomu, ar jie patys sau nekuria aprangos detalių, pavyzdžiui, rūbų, papuošalų ar kitų daiktų. Eivis sako, kad kasdienių rūbų nekuria, tačiau jam yra tekę pačiam gaminti drabužius tokioms progoms kaip šimtadienis, išleistuvės, šventės. O štai Liucija madą laiko ištis brangiu pomėgiu, todėl patikina, kad didžiąją dalį savo rūbų bei aksesuarų kuriasi pati. Neringa taip pat kartais kuria aprangos detales, bet dažniausiai jas kaip nors pakeičia (tam tikrus elementus).

Dar pasiteiravome, ar gimnazistai nenorėtų įstoti ir mokintis profesijos, susijusios su mada. Liucijos atsakymas: „Ne, pasauly yra labai daug pažengusių ir talentingų menininkų, todėl kažką pasiekti su mada būtų labai sunku ir tikrai ne mano jėgoms.“ O štai Eivio ir Neringos planai kitokie – gimnazistai planuoja stoti į mados dizainą Vilniaus dailės akademijoje. Abiturientė Ugnė sako, kad „Mintis studijuoti mados dizainą buvo užplūdusi, bet ji pakankamai greitai paliko mano galvą. Būti stiliste galbūt man būtų patrauklesnis variantas, bet pažiūrėsime, kaip klostysis gyvenimo tėkmė.“ Kad ir kaip ji susiklostytų, mokiniams linkime sėkmės ateities kelyje.

Be abejo, norėjome pakalbinti ir mūsų mokyklos mokytoją, turinčią išskirtinį stilių – Jurgitą Davidavičienę. Dailės mokytoja sako, kad šia – mados – tema jai labai malonu kalbėti. Ji pasakoja, kad nors būdama jauna ji neturėjo galimybių domėtis mada, bet visada stengėsi įdomiai, gražiai apsirengti, kartais pati nusimegzdavusi ar pasisiūdavusi (pati ar pas siuvėją) rūbus ir nuolat stengdavosi kurti savo stilių. Ji taip pat pamini, kad stiliaus pojūtį paveldėjo iš tėvų. Mokytoja noriai sutinka atsakyti į kelis klausimus.

Nukelta į 6 puslapį

Atkelta iš 5 puslapio MADOS VERPETAI GIMNAZIJOJE ERDVĖJE

Mokytoja Jurgita Davidavičienė mielai sutinka atsakyti į kelis klausimus.

Kokiu žvilgsniu Jūs žvelgate į madą?

Mada man yra asmenybės saviraiškos būdas. Niekada nesiūlyčiau akiai laikytis mados, kurią diktuoja didieji mados magnatai. Reikėtų visada sukurti kažką savo, orientuotis į kultūrinius dalykus, į laikmetį, ieškoti savo išraiškos būdo, kad būtum kuo originalesnis ir išsiskirtum iš minios. Mada šiaip yra masinis dalykas, bet aš ją suvokiu kaip išskirtinumą.

Kaip vertinate mokyklos mokinių stilių?

Jis šiuo metu yra ryškiai pagerėjęs. Nors kartais man irgi kyla dviprasmiškos mintys: ar būtų geriau skoningos uniformos, ar kad pusė vaikų rengtųsi žemiau vidutinio skonio lygio. Bet iš tikrųjų pastaraisiais metais vaikų stilius labai pagerėjo, jis nėra orientuotas į treningus, daugiau atsiranda originalesnių sprendimų. Labai palaikau tuos mokinius, kurie ieško drabužių iš „Second hand“ parduotuvių. Tai ekologiška ir tikrai galima rasti įdomesnių rūbų.

O pati tokiose parduotuvėse perkate rūbus?

Dabar šiek tiek mažiau, bet jeigu kažką randu išskirtinio, nusiperku. Mažiau todėl, kad mano amžius jau mane truputėlį įpareigoja, aš noriu tvaresnių dalykų, nenoriu taip greitai keisti rūbus. Bet jaunimui, kuris labai greitai nori keistis ir viskas atsibosta, tikrai geriau pirkti iš antrų rankų nei naują rūbą.

Ar, Jūsų nuomone, geriau mokykloje siekti, kad mokiniai dėvėtų uniformas, ar visgi palikti laisvės kūrybai ir leisti rengtis taip, kaip jie patys nori?

Labai daug mažiau šiuo klausimu. Aš buvau visada uniformų šalininkė, pati net buvau pasisiuvusi mokyklinę uniformą. Tikrai galvojau, kad įvairūs pasipuošimai trukdo mokiniams susikaupti, todėl reikia daugiau orientuotis į mokymąsi, o ne į aprangą. Bet šiuo metu pakeičiau savo nuomonę, nes pagalvojau, kad mes gyvename provincijoje ir nelabai turime daug kitų būdų reikštis, kaip kiti miesto vaikai, pas mus ir tų renginių mažiau, visokių linksmybių, ir todėl aš galvoju, kad tegul nors mokykloje vaikai save

išreiškia ir atėję pasidžiaugia vienas kitu. Taigi pakeičiau nuomonę ir manau, kad būtent mūsų gimnazijoje yra geriau, kad kiekvienas vaikas turėtų savo stilių, taip pat tai yra ir kūrybiškumo ugdymas.

Baigiant verta pasakyti, kad mūsų gimnazijoje yra kur kas daugiau stilingų, kūrybingų ir savo apranga išsiskiriančių mokinių. Džiugu, jog vis daugiau gimnazistų drąsiai leidžia atsiskleisti savo kūrybiškumui kurdami savitą stilių. Šis eksperimentavimas yra be galo svarbus jaunai, besiformuojančiai asmenybei, padedantis plėsti akiratį ir ieškoti originalių sprendimų.

Dėkoju visiems, sutikusiems pasidalinti savo mintimis.

Parengė Jaunujų žurnalistų būrelis narė

Viltė Luzgauskaitė

Kviečiame mokyti Jurbarko Antano Giedraičio- Giedriaus gimnazijoje!

Prašymus pradėti mokyti pagal pagrindinio ugdymo programos antrąją dalį (I gimnazijos klasėje) ir pagal vidurinio ugdymo programą (III klasėje) galima teikti nuo 2023 m. gegužės 1 d. iki birželio 30 d.

Išsamesnė informacija čia:

<http://www.jurbarkogimnazija.lt/kvieciame-mokyti-jurbarko-antano-giedraičio-giedriaus-gimnazijoje-2/>
v.uosaitiene@jurbarkogimnazija.lt,
renata.streleckiene@jurbarkogimnazija.lt,
arba tel. (8 447) 79 013, (8 667) 59552.

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos laikraštis
Leidžia Jaunujų žurnalistų būrelis
(vadovė Violeta Greičiūnienė)
Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas
El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt
El.paštas: rastine@jurbarkogimnazija.lt